

Rigsdagstidende.

1852. Forhandlingerne paa Landstinget. N° 101.

Tredie Session.

63de Møde.

Fredagen den 23de Januar.

(Fortf.)

Trefschow (fortsat): Naar det er erindret af det meget ærede Medlem, med Hensyn til min Vittring om den altfor lange Tid, som er medgaaet, inden Kjøbenhavns Communalbestyrelse har udført Noget, sigtende enten til Gasbelysningen eller til Vandværse- nets Forbedring, at jeg selv igaar skal have anført, at man ikke bør forhaste sig og ikke ved slige Foretagenders Udførelse gaae frem med Damp, saa skal jeg blot tillade mig den Bemærkning, at der, som jeg troer, er Forskjel med Hensyn til den Tid, man tager sig. Her handles om, at Kjøbenhavns Commune allerede i Aaret 1825 har erholdt Tilsagn om Begunstigelse i den omhandlede Retning, og formodentlig maa Communalbestyrelsen have frygtet for, at den almindelige Præscriptions- termin af 20 Aar skulde berøve den Benyttelsen af disse Begunstigelser, siden den i 1845 har søgt om deres Fornyeelse; det er jo vistnok en maaffee nødvendig Forsigtighed, men saavel denne Omstændighed, som ogsaa, at der endnu er hengaaet 7 Aar siden den Tid, og at Kjøbenhavns Commune altsaa har brugt 27 Aar til at betænke sig paa Udførelsen af disse Arbejder og til at skaffe Resourcer tilveie, kan dog nok ikke sammenlignes med en Udsættelse af et Aar eller maaffee noget længere for at faae de vestindiske Forhold, som dog upaatvivlelig ere af langt større Omfang og Vigtighed, ordnede.

Funder: Hvad det Princip angaaer, som det synes man maa gaae ud fra, naar man vil stemme for nærværende Lovforslag, da kan jeg aldeles henholde mig til, hvad der i den Henseende er anført af den ærede 1ste

Landstingsmand for 3die Kreds (Kierkegaard); jeg troer, at han har udviklet dette Princip saa klart, at jeg ikke behøver at sige noget til, efter som det er aldeles overensstemmende med, hvad jeg er gaaet ud fra, da jeg bestemte mig til at stemme for denne Lov. Der synes mig at være Meget, som taler for, at slige Begunstigelser ikke kunne være fremmede for det almindelige Statsformaal, og forsaavidt man skulde tvivle derom, saa er det dog vistnok, saaledes som ogsaa af Udvalget i dets Betænkning bemærket, at der her handles om Anlæg, der ville faae en velgjørende Indflydelse paa den offentlige Sundhed, Keenlighed, Orden og Sikkerhed; det er altsammen Formaal, der interessere Staten. Hvad navnlig Sundheden angaaer, da have vi jo nylig seet, at Staten har taget Bestemmelser, der vistnok i sig selv kunne retfærdiggjøres, men som dog i en vis Henseende gif aldeles i modsat Retning af nærværende Forslag, og, betragtet fra Communens Standpunct, just ikke være nogen Begunstigelse, men snarere havde netop den modsatte Character; men dette egentlige comunale Standpunct kunde naturligvis ikke her være det Afgjørende. Naar man i denne Sag gaaer ud fra det Princip, som jeg tillader mig at holde mig til, saa kan der imod min Betragtning ikke gjøres nogen Indvending med Hensyn til, at det skulde være en særegen Begunstigelse, man her vil tilstaae Communerne, men som man ikke vil tilstaae Private. Forsaavidt der bliver Spørgsmaal om saadanne Foretagender af større Betydning, og som Staten kunde have en særegen Interesse i at understøtte for at opmuntre dem, for at Exempleret til, at slige Foretagender ogsaa af Andre efterhaanden kunde sættes i Værk, derved kunde blive givet, saa mener jeg, at denne samme Begunstigelse ogsaa maatte tilstaaes